

Arrest

**nr. 194 400 van 27 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER ,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 1 september 2016 België is binnengekomen, diende op 15 maart 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 juli 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 25 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 15/03/2017
Overdracht CGVS: 07/04/2017*

Op 13 juni 2017 werd u in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) van 14u00 tot 18u10. Uw advocaat, meester X, was aanwezig tijdens het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren (...) 1988 te Tombel, Zuid-West Kameroen.

U groeide op bij uw ouders in Tombel. Toen u in klas 6 was, verhuisde u naar uw oudere zus Flavie in Yaoundé. U zette uw onderwijs daar voort. U verhuisde vervolgens naar uw andere zus, Bidanche, in Douala, waar u form 1 en 2 volgde. Uw toekomstige man, Nhouaka (D.N.), zag u in Douala en vroeg uw familie om met u te trouwen. Omdat u slechts tien jaar was, kon u nog niet met hem huwen, maar uw familie accepteerde dat u op latere leeftijd met hem zou trouwen. U verhuisde opnieuw naar Yaoundé om daar form 3, 4 en 5 te voltooien. Toen u vijftien jaar was (in 2003) trouwde u traditioneel en ging u bij uw man wonen. Gezien uw jonge leeftijd konden jullie het huwelijk niet officieel laten registreren. In 2005 werd het huwelijk officieel geregistreerd. U kreeg twee kinderen met uw man; (T.D.B.E.), geboren (...) 2004 te Tombel en (N.D.Y.J.), geboren (...) 2006 te Yaoundé.

U kon uw man overhalen dat u zou verder studeren voor kapster. In 2009 volgde u gedurende negen maanden deze opleiding. Uw man overleed op 10 mei 2010 ten gevolge van een motor ongeluk. De oom van uw man, een ritualist, (D.J.) alias Pa (M.), maar ook de broer van uw man wilden met u trouwen aangezien ze ervan uitgingen dat hun familie al voor u had betaald. De broer van uw man geraakte echter verlamd waardoor u niet met hem kon huwen. U vermoedt dat Pa (M.) achter zijn verlamming zit. Na de begrafenis van uw man moest u zicht gedurende één jaar in speciale rouwkledij kleden en moest u bij uw eigen familie wonen. Toen u na dit jaar terug naar het dorp ging voor de ceremonie, dwong Pa (M.) u om bij hem te blijven en zijn vrouw te worden. Ook al wilde u niet en was uw familie het niet eens met deze beslissing, toch zag u geen mogelijkheid om u aan dit huwelijk te onttrekken. Indien u niet zou huwen, zou uw familie al het geld dat uw man aan u had besteed moeten terugbetalen. Aangezien hij al sinds uw tien jaar voor uw onderhoud had ingestaan en uw studie en schoolboeken had betaald, was dit een onhaalbare kaart. Tijdens het jaar dat u naar uw familie terugkeerde kreeg u geen bezoek van de familie van uw man. Deze familie had al uw bezittingen in beslag genomen. U werd bovendien ook ziek en er kwamen puisten uit uw been.

U ging in mei 2011 bij Pa (M.) wonen samen met uw kinderen. Na het eerste jaar bij Pa (M.) konden uw kinderen naar school. U moest thuis het huishouden doen en u ging één of tweemaal per week naar de boerderij van Pa (M.) om er te werken. Toen uw vader in 2013 uw situatie aanklaagde bij Pa (M.), overleed uw vader de volgende nacht. U veronderstelt dat Pa (M.) hem via zijn rituelen heeft vermoord. Pa (M.) gebruikte u ook bij zijn rituelen.

Een goede vriendin van Pa (M.), mama Elisa, hielp u in de tweede helft van 2015 om er weg te geraken. U kon samen met uw kinderen naar Douala gaan en jullie bleven bij de zoon van mama Elisa. Toen een vriend van de zoon van mama Elise u zag, bracht hij u vervolgens in contact met een man die u naar Europa bracht. Pa (M.) zocht u echter en hij dacht dat u bij uw zus Nadeje verbleef. Hij contacteerde haar en zei haar dat u moest teruggebracht worden. Uw zus wist echter niet waar u was. Ze werd vervolgens ziek en overleed. U verklaart dat Pa (M.) schuldig is aan haar dood.

U werd tijdens uw vlucht naar Europa vergezeld door een man en eens u arriveerde werd u in een huis opgesloten waar u zich gedurende één jaar en zes maand moest prostitueren. U kon uiteindelijk vluchten en u vroeg asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstanties op 15 maart 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de oom van uw overleden man, Pa (M.), omdat u met hem een leviraatshuwelijk moest aangaan en omdat hij een ritualist is (zie gehoor CGVS, p 15). U haalt verder geen andere vrees aan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw volledige asielrelaas kadert binnen de spiritualiteit van de oom van uw overleden man, Pa (M.). Hij wou immers met u trouwen omdat zijn twee vorige vrouwen zelfmoord hebben gepleegd omdat ze niet met hem konden leven omdat hij een ritualist is, zo verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p 18). Hoewel kan worden aangenomen dat er in Kameroen een sterk geloof bestaat in ritualisme, hekserij en tovenarij, dient erop gewezen dat dergelijke vrees behoort tot het rijk van het bijgeloof en dan ook niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

U haalt tijdens het gehoor aan dat Pa (M.) een ritualist is. Wanneer u meermaals wordt gevraagd wat dit precies is, kan u er maar weinig over vertellen, terwijl u anderzijds verklaart dat u ruim 4 jaar bij

een dergelijk individu zou hebben gewoond. Wanneer u meermaals wordt gevraagd wat Pa (M.) precies deed als ritualist, kan u hier bijzonder weinig over vertellen. U zegt dat hij macht zou hebben om te doden en dat hij jullie 'behandelde'. Verder geeft u aan dat hij u één maand lang liet menstrueren en dat hij uw bloed gebruikte en dit open wreef op uw lichaam en dat hij dit aflikte. Verder verklaart u dat ritualisme iets heel gewoons is in Afrika (zie gehoor CGVS, p 18). Van u, die een ruime periode bij een ritualist zou hebben gewoond (van mei 2011 tot half 2015), is het niet aannemelijk dat u hierover niet meer (in detail) kan vertellen wat een eerste negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder is het niet aannemelijk dat noch u noch uw familie die eveneens tegen het huwelijk was gekant, geen stappen zouden hebben ondernomen om jullie te verzetten tegen het beweerde leviraatshuwelijk waaraan u werd onderworpen terwijl u toch één jaar de tijd zou hebben gehad om dit te doen. Wanneer u wordt gevraagd of u niet naar de politie kon gaan, haalt u aan dat u niet naar de politie kan gaan als het gaat om spirituele zaken (zie gehoor CGVS, p 20). Echter van iemand die zijn lager secundair onderwijs heeft afgewerkt en die bovendien steeds in een stad heeft gewoond, kan verwacht worden op de hoogte te zijn van het bestaan van organisaties die voor vrouwenrechten opkomen. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er verschillende vrouwenorganisaties actief zijn om te strijden tegen het leviraatshuwelijk. Zo is er l'Association de lutte contre les violences faites aux femmes (ALVF). Deze organisatie sensibiliseert mannen en vrouwen en ze heeft hierbij al effecten geboekt. Deze ngo biedt bovendien psychologische ondersteuning en economische hulp aan de weduwen die kwetsbaar zijn om slachtoffer te worden van een leviraatshuwelijk. Daarnaast zijn er andere internationale organisaties zoals FIDA die u zouden kunnen bijstaan met juridisch advies en eventueel met opvangmogelijkheden. Bovendien had u een jaar de tijd om te zoeken naar een oplossing om het leviraatshuwelijk te voorkomen. U woonde immers gedurende een jaar bij uw familie in Yaoundé terwijl u wist dat u zou moeten trouwen met de oom van uw overleden man, zo verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p 16), waarbij zijn twee vrouwen zelfmoord hadden gepleegd omdat ze niet konden leven met deze man. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u gedurende heel deze periode geen enkele oplossing heeft kunnen bedenken - en zelfs geen poging hiertoe heeft ondernomen - om u te onttrekken aan dit huwelijk.

Verder kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij het gedwongen karakter van het leviraatshuwelijk. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat veel weduwen een leviraatshuwelijk accepteren omdat ze enerzijds economisch afhankelijk zouden zijn van de schoonfamilie en anderzijds omdat deze schoonfamilie hen de goederen die hun man hen heeft achtergelaten kan in beslag nemen. Daarnaast zou er ook een religieus-mythische vrees zijn waarbij een weduwe zou kunnen vrezen dat een goddelijke bliksem op hen kan neerslagen wanneer de weduwe zou weigeren. U had echter geen reden meer om bij uw schoonfamilie te blijven daar ze reeds al de bezittingen hadden genomen (zie gehoor CGVS, p 16). Bovendien kon u bij uw familie terecht daar deze het huwelijk ook niet steunde.

Daarenboven is het wel zeer verwonderlijk dat u eens u bij Pa (M.) woonde er voor kan zorgen dat uw kinderen naar school konden gaan. U geeft aan dat u met het beetje geld dat u had de kinderen kon inschrijven op school (zie gehoor CGVS, p 20). Het is echter niet aannemelijk dat iemand, waarvan u zegt dat hij slecht is omdat hij u en de kinderen mishandelt, zou toelaten dat deze kinderen naar school zouden gaan. Het is hierbij bijzonder frappant dat uw zus hierin blijkbaar een rol heeft gespeeld en dat Pa (M.) zich door haar heeft laten leiden (zie gehoor CGVS, p 20). Indien hij werkelijk een groot ritualist zou zijn, die zich niet laat beïnvloeden door derden (zie gehoor CGVS, p 18), is het erg vreemd te noemen dat deze persoon zich zou laten ompraten door u en uw zus waardoor u uw kinderen toch naar school kan sturen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u, ondanks het feit dat u reeds op uw tien jaar zou hebben geweten dat u zou moeten trouwen met Nhouaka (D.N.), toch heeft verder gestudeerd en dat u zelfs uw lager secundair onderwijs heeft afgewerkt. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat slechts 35% van de kinderen hun lager secundair onderwijs afwerken. Het feit dat u moest stoppen met school (zie gehoor CGVS, p 6) is, gezien het lage percentage van studenten die hun lager secundair onderwijs afwerken, bijgevolg niet zo verwonderlijk. Er kunnen daarom enkele vraagtekens worden geplaatst bij het beweerde 'vroegtijdige' karakter van uw huwelijk.

Tevens dient te worden opgemerkt dat in Kameroen meisjes vanaf hun vijftien jaar kunnen huwen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is daarom niet aannemelijk dat u verklaart dat u in 2003 - u was toen vijftien jaar - wel kon samenwonen maar niet kon huwen en dat u het huwelijk pas in 2005 zou hebben laten registreren en dat de overheid het eerst niet zou hebben aanvaard (zie gehoor CGVS, p 10). Het is helemaal niet aannemelijk dat de overheid uw huwelijk niet zou accepteren toen u zeventien jaar was en dat uw moeder hiervoor zelfs een korte periode in de gevangenis zou zijn beland. Opnieuw wordt de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

Verder geeft u aan dat u een goed huwelijk had met uw man en dat hij lief was voor u (zie gehoor CGVS, p 7). Bovendien mocht u verder studeren om als kapper aan de slag te kunnen gaan. Omdat uw man hier aanvankelijk weigerachtig tegenover stond, hebben zowel uw familie als de familie van uw man bemiddeld, zo verklaart u. Het is opmerkelijk dat de familie van uw man toestemde om u deze opleiding te laten volgen en dat ze uw man hebben overtuigd (zie gehoor CGVS, p 8) in de wetenschap dat u verklaart dat deze zelfde familie de traditionele praktijk van leviraatshuwelijk zou aanhangen. Het is op zijn minst opmerkelijk dat ze u als vrouw zouden steunen om een extra opleiding te volgen waar u bovendien niets mee zou doen, zeker in de wetenschap dat de oom van uw man, Pa (M.), de rol van gezinshoofd op zich nam (zie gehoor CGVS, p 22). Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u geen rechten heeft en dat u niets te zeggen heeft (zie gehoor CGVS, p 7). U heeft immers zowel uw schoonfamilie als uw man kunnen overtuigen om u een opleiding te laten volgen. Bovendien kon u er voor zorgen dat u de opleiding volgde die u zelf wilde (namelijk die tot kapper), en niet een informatica opleiding waarvan uw man wilde dat u ze zou volgen (zie gehoor CGVS, p 7).

Verder verklaart u dat uw man de enige binnen zijn familie is die Jehova getuige is en dat dit zorgde voor problemen binnen zijn familie (zie gehoor CGVS, p 9). Het is echter opmerkelijk dat de problemen die er waren tussen uw man en zijn familie niet hebben geleid tot een breuk tussen uw man en zijn familie. Zeker wanneer u verklaart dat de oom van uw man, Pa (M.), de rol van vader had overgenomen na diens overlijden en daar deze ritualist was, is het weinig waarschijnlijk dat hij uw man niet zou hebben verstoten nadat hij zou hebben besloten van godsdienst te veranderen. Over deze problemen binnen uw schoonfamilie kan u tevens erg weinig zeggen. U verklaart dat zijn familie wilde dat hij een traditionele chef zou worden, dat ze kwaad waren dat hij niet aan alle rituelen meedeed. U geeft aan dat uw man er niet veel over vertelde en dat hij u zei dat u er niet mee moest inzitten (zie gehoor CGVS, p 10). Indien er echter werkelijk serieuze problemen zouden zijn geweest tussen uw schoonfamilie en uw man, is het niet aannemelijk dat u hierover niet meer kan vertellen. Opnieuw wordt de algehele geloofwaardigheid van uw relaas geschaad.

Uit bovenstaande vaststellingen kan afgeleid worden dat u er geenszins in geslaagd bent het door u aangehaalde gedwongen leviraatshuwelijk aannemelijk te maken.

U haalt zelf geen enkele vrees aan als het gaat om de door u aangehaalde mensenhandel. Hierover kan bovendien worden gezegd dat wanneer u zich terug (en eventueel elders) in uw land van herkomst zou vestigen, dat u zou kunnen genieten van de nodige bijstand en bescherming van de autoriteiten en van andere organisaties in uw land van herkomst mbt mensenhandel. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt in dit kader duidelijk dat de Kameroense autoriteiten significante inspanningen doen om mensenhandel en uitbuiting tegen te gaan. Zo werden diverse taakgroepen opgericht en worden acties ondernomen door de reïntegratie van slachtoffers en door bewustzijns campagnes. Verder wordt er voorzien in opleidingen voor de ngo's en taakgroepen. Hoewel er nog enkele tekortkomingen zijn op het vlak van de effectieve identificatie en bescherming van slachtoffers, van budgettering en van datavergaring, blijkt uit de voormelde informatie dat er voor de daders voldoende strenge straffen bestaan. Verder blijkt hieruit dat de autoriteiten overgaan tot het daadwerkelijk onderzoeken, vervolgen en bestraffen van de daders. Ook slachtoffers kunnen daarenboven de nodige gerechtelijke stappen ondernemen tegen daders. Tevens blijkt uit de voormelde informatie dat de overheid pogingen doet om slachtoffers te identificeren en dat geïdentificeerde slachtoffers worden bijgestaan. Het Ministerie van Sociale Zaken (MINAS) staat in voor de bijstand aan slachtoffers en de regering biedt hen directe bijstand, waaronder de nodige medische en psychologische bijstand en integratiebegeleiding. Ook ngo's identificeren slachtoffers en bieden de meeste van hen de nodige ondersteuning. Verder onderneemt de regering stappen voor de preventie van voormelde praktijken.

U legt bovendien geen enkel begin van bewijs voor van het door u aangehaalde misbruik zoals bijvoorbeeld een proces verbaal van de politie of een uitgebreid medisch attest waaruit het misbruik van één jaar en zes maand blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt uw originele, vervallen Kameroense identiteitskaart voor met nr. X, uitgegeven op 09/02/2006 en geldig tot 09/02/2016. Er is geen directe aanwijzing om aan uw beweerde Kameroense nationaliteit te twifelen. Wel kunnen vragen gesteld worden bij uw identiteit. Uit informatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat u met een geldig en authentiek Schengen visum (aangevraagd bij het Italiaanse consulaat in Kameroen) naar Europa bent gekomen. Uit het opgevraagde visumdossier bij de Italiaanse autoriteiten blijkt dat u een andere naam en geboortedatum heeft gebruikt bij de aanvraag van dit visum. Het visum werd u toegekend op 27 augustus 2015 door de Italiaanse autoriteiten in Yaoundé.

Zelf haalt u tijdens uw gehoor voor de DVZ aan dat de smokkelaar voor u een visum heeft aangevraagd, maar via een ander paspoort, dan dat van u (zie verklaring DVZ, dd. 4 april 2017, p.8). Uit voorgaande vaststellingen dient bijgevolg toch enig voorbehoud aangetekend te worden wat betreft de door u aangehaalde identiteit en geboortedatum.

Verder legt u een medisch attest voor, opgemaakt op 19 juni 2017 door dr. (M.), arts bij het Centre Belle-Vue te Erezée. Hij beschrijft waar u pijn heeft en dat deze geen anatomische of biologische stoornissen geven. Hij geeft aan dat u verklaarde dat deze pijn er kwam door uw lange opsluiting en uw seksueel misbruik tussen 2015 en maart 2017. U legt een ander medisch attest voor, eveneens opgemaakt door dr. (M.) op 1/06/2017, waarin wordt aangegeven dat u problemen had met uw linker been maar dat er op het moment van het onderzoek geen oedeem aanwezig was. De arts geeft aan dat u op het moment van het onderzoek normaal kon stappen. Medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster wil een aantal aanvullingen en verbeteringen aanbrengen op het feitenrelaas. Zij corrigeert de naam van haar echtgenoot en vervolgt:

“Het verkeersongeval waarvan hij het slachtoffer werd, gebeurde niet met een motor, maar met een autovoertuig.

Hun dochter werd geboren op (...) 2004; hun zoon op (...) 2006.

Ten onrechte wordt beweerd dat ze haar bezittingen meenam. Haar schoonfamilie nam alles mee.

De verzoekster wenst te preciseren dat ze niet met geen van beiden, wilde huwen, noch met de broer van haar overleden echtgenoot, noch met zijn oom.

Het feit dat ze niet wilde huwen met de broer van haar overleden echtgenoot, had niets te maken zijn verlamming. De schoonbroer en de oom verzetten zich beiden tegen de verzoekster.

Ook het huwelijk met de oom gebeurde tegen haar wil. Indien zij niet met hem zou huwen zou haar familie alle onderhouds- en studieuitgaven, gespreid over tien jaar, moeten terugbetalen, hetgeen ondraaglijk zou zijn.

Ten onrechte beweert de verwerende partij dat de oom van haar overleden echtgenoot met de verzoekster wou huwen "omdat zijn twee vorige echtgenotes zelfmoord pleegden".

Haar zus kwam na één jaar op bezoek en zorgde ervoor dat haar kinderen konden studeren. Die studies waren mogelijk dankzij de hulp van haar zus. Dit initiatief had niets mee te maken met enige toelating van Pa (M.).

De puisten, die zich op haar benen ontwikkelden, zijn nu nog zichtbaar en blijken uit een medisch verslag.

Toen haar vader persoonlijk naar het dorp kwam en bij de oom van haar overleden echtgenoot kwam klagen over de wijze waarop zij en haar kinderen werden behandeld, betrof dit een "man to man" gesprek. De dag nadien overleed de vader. De Verzoekster was zelf ook onwel. Ze bloedde geweldig. Het was dus echt geen bijgeloof (superstitie).

De man die haar uit Kameroen hielp vluchten, betreft een blanke man, die haar hier meenam bij hem thuis; Hij misbruikte haar en verplichtte haar zich gedurende anderhalf jaar te prostitueren.

Toen ze er op 15 maart 2017 om 04u30, ziek, in slaagde hem te ontvluchten, werd ze door een voorbijgaand koppel opgevangen. Ze vroeg hen naar een politiekantoor te brengen. Ze brachten haar in de buurt van het Noordstation te Brussel. Een Ethiopische vrouw verwees haar naar de Dienst Vreemdelingenzaken, waar ze werd geregistreerd als asielaanvrager.”

2.1.2. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel “en correcte toepassing van de taalwetgeving en tolk”. Zij wijst erop dat het gehoor plaatsvond in het Engels, zonder tolk terwijl de proceduretaal het Nederlands is.

“Zonder tussenkomst van een tolk vertaalde de persoon die door de verwerende partij met het gehoor van de verzoekster werd gelast zelf de verklaringen van de verzoekster van het Engels naar het Nederlands, zonder gekwalificeerd te zijn om het gehoor in het Engels te houden en naar het Nederlands zonder tolk in een gehoorverslag naar het Nederlands te vértalen.

Niet alleen moet de vluchteling de vraagstelling door de verwerende partij goed begrijpen. De dossierbehandelaar moet ook de verklaringen van de vluchteling goed begrijpen, hetgeen in casu, op 13 juni 2017 manifest onvolledig het geval was.

Op geen enkel ogenblik werd de verzoekende partij trouwens op voorhand ingelicht dat deze Nederlandse procedure in het Engels zou verlopen, terwijl het verslag na het gehoor niet voor opmerkingen wordt voorgelezen, zodat correcties niet kunnen voorgesteld worden. Integendeel, de bijlage 26 kondigde een tolk Engels aan.

De raadsman van de verzoeker formuleerde reeds een bezwaar tegen deze werkwijze bij de aanvang van het gehoor.

Meer dan een maand na datum is het niet meer mogelijk het relaasverslag integraal op juistheid nauwkeurig te verifiëren, toch enkele voorbeelden:

- De correcte naam van haar overleden echtgenoot is "(N.D.N.)".

- Het verkeersongeval waarvan hij het slachtoffer werd, gebeurde niet met een motor, maar met een autovoertuig.

- Ten onrechte wordt beweerd dat ze haar bezittingen meenam. Haar schoonfamilie nam alles mee.

- Ten onrechte beweert de verwerende partij dat de oom van haar overleden echtgenoot met de verzoekster wou huwen "omdat zijn twee vorige echtgenotes zelfmoord pleegden".

- De verzoekster wenste met geen van beiden, wilde huwen, noch met de broer van haar overleden echtgenoot/ noch met zijn oom.

- Het feit dat ze niet wilde huwen met de broer van haar overleden echtgenoot, had niets te maken zijn verlamming. De schoonbroer en de oom verzetten zich beiden tegen de verzoekster.

- Ook het huwelijk met de oom gebeurde tegen haar wil. Indien zij niet met hem zou huwen zou haar familie alle onderhouds- en studie uitgaven, gespreid over tien jaar, moeten terugbetalen, hetgeen ondraaglijk zou zijn.

- Haar zus kwam na één jaar op bezoek en zorgde ervoor dat haar kinderen konden studeren. Die studies waren mogelijk dankzij de hulp van haar zus. Dit initiatief had niets mee te maken met enige toelating van Pa (M.).

- De puisten, die zich op haar benen ontwikkelden, zijn nu nog zichtbaar en blijken uit een medisch verslag.

- Toen haar vader persoonlijk naar het dorp kwam en bij de oom van haar overleden echtgenoot kwam klagen over de wijze waarop zij en haar kinderen werden behandeld, betrof dit een "man to man" gesprek. De dag nadien overleed de vader. De Verzoekster was zelf ook onwel. Ze bloedde geweldig. Het was dus echt en geen bijgeloof (superstitie).

- De man die haar uit Kameroen hielp vluchten, betreft een blanke man, die haar hier meenam bij hem thuis; Hij misbruikte haar en verplichtte haar zich gedurende anderhalf jaar te prostitueren. Toen ze er op 15 maart 2017 om 04u30, ziek, in slaagde hem te ontvluchten, werd ze door een voorbijgaand koppel opgevangen. Ze vroeg hen naar een politiekantoor te brengen. Ze brachten haar in de buurt van het Noordstation te Brussel. Een Ethiopische vrouw verwees haar naar de Dienst Vreemdelingenzaken, waar ze werd geregistreerd als asielaanvrager.

De weigeringbeslissing steunt ten onrechte op beweerde tegenstrijdigheden en onvolledigheden die de verwerende partij meent te ontdekken in het verslag van het gehoor d.d. 13 juni 2017.

Het gehoorverslag kan niet geacht worden de nauwkeurige weergave te zijn van het gehoor en kan dus ook niet als basis dienen om de weigering beslissingen geldig te motiveren.

In een dergelijke gevoelige materie is de vertaling door een erkende, beëdigde tolk naar de taal van de procédure van essentieel belang.

De verklaringen van de verzoekster zoals ze worden weergegeven in het "gehoorverslag" van 13 juni 2017 kunnen niet dienen om de weigeringbeslissing te motiveren. Ze dienen uit de debatten te worden geweerd.

De verzoekster moet opnieuw gehoord worden door de verwerende partij, met tussenkomst van een erkende tolk Nederlands/Engels.”

Verzoekster beroept zich inzake de weigering van de vluchtelingenstatus in een tweede middel op de schending van artikelen 48 en 48/3 van de vreemdelingenwet.

Zij betoogt:

“Uit de verklaringen van de verzoekster wel degelijk blijkt dat de verzoekster als weduwe werd gediscrimineerd en geen andere keuze had dan met de oom van haar overleden echtgenoot te huwen, dat de toestand in haar regio van herkomst nog steeds door deze morele en materiële dwang wordt gekenmerkt, Dat deze dwang erkend wordt door de documentatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, waar erkend wordt dat inspanningen worden aangemoedigd om een einde te stellen aan deze toestand, hetgeen impliceert dat de toestand nog steeds bestaat.

Dat uit het asielrelaas duidelijk blijkt dat de handelingen van de oom van haar overleden echtgenoot, tegenover haar vader als ten aanzien van haar zuster, levensbedreigend zijn - beiden overleden onmiddellijk na een contact met deze oom - op welke wijze ook — dus ook levensbedreigend voor haarzelf mag genoemd worden, en de plaatselijke autoriteiten niet bij machte blijken te zijn om voor de veiligheid van de verzoekster efficiënt te zorgen, zoals thans nog dagelijks blijkt, zodat hij er, in de huidige omstandigheden onmogelijk kan terugkeren.

Terwijl uit de documentatie toegevoegd in het administratief dossier duidelijk blijkt dat in haar regio van herkomst vrouwen manifest op negatieve wijze worden gediscrimineerd tegenover mannen en daar zwaar onder lijden.”

Eveneens stelt zij:

“Terwijl uit het asielrelaas van de verzoekster en de documenten toegevoegd aan het administratief dossier overduidelijk blijkt dat de verzoekster, als vrouw, en in het bijzonder als weduwe, zwaar gediscrimineerd werd door verplicht te zijn te huwen met de oom van haar vooroverleden echtgenoot, hetgeen op zichzelf indruist tegen de principes van de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens en de fundamentele Vrijheden en de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties.

Dat ten onrechte de analyse van de motieven van de Verzoekster herleid worden tot een motiveren van private aard.”

Waar gemotiveerd wordt dat ritualisme berust op bijgeloof, voert verzoekster aan:

“Terwijl uit een aandachtige lectuur van pagina 18 van de verklaringen van de verzoekster, zelfs zoals ze worden weergegeven door de verwerende partij, geen causaal verband blijkt tussen de zelfmoord van zijn twee vorige echtgenotes en de wil van Pa (M.) om met de verzoekster te huwen. Het was gewoon de uitvoering van het principe van het levitate huwelijk, principe dat indruist tegen de Rechten van de vrouw. De dwang tot levitate huwelijk staat los van bijgeloof en druist wel in tegen de principes van de Vluchtelingenconventie.”

Over het gebrek aan verklaringen dat aan haar wordt verweten omtrent het ritualisme van Pa M., geeft verzoekster aan:

“Terwijl de Verzoekster wel degelijk antwoordde op de gestelde vragen, ook verwees naar geheime samenkomsten in het midden van de nacht, haar slaap hierdoor werd gestoord; Terwijl het voor de getraumatiseerde verzoekster, in de psychologische situatie in dewelke ze zich vandaag nog bevindt, het niet gemakkelijk is meer details weer te geven, die waarschijnlijk in verband liggen met de zelfmoorden van de vorige twee echtgenotes van Pa (M.).”

Inzake het gebrek aan stappen dat haar wordt verweten, doet verzoekster gelden:

“Terwijl ten onrechte wordt gesteld dat het niet aannemelijk dat de getraumatiseerde onwetende 22-jarige zieke verzoekster, in de afgelegen South-West provincie van Kameroen, niet wist en de weg niet vond naar een NGO of de politie die haar misschien had kunnen beschermen.”

Over het gedwongen karakter van haar leviraatshuwelijk, stelt verzoekster:

“Terwijl ten onrechte wordt "vraagtekens worden geplaatst bij het gedwongen karakter van het levitaathuwelijk" Terwijl het feit dat haar bezittingen door haar schoonfamilie in beslag waren genomen, de familie van de verzoekster niet vrijstelde van de verplichting de uitgaven die over tien jaar voor haar gespendeerd werden terug te betalen.”

Met betrekking tot de schoolgang van haar kinderen, verklaart verzoekster:

“De zuster van de verzoekster vermeed in het huis van Pa (M.) te komen, Ze gaf het nodige geld om de kinderen toe te laten naar school te gaan. Geen toelating van Pa (M.) was daar niet voor nodig. Hij werd daar dus ook niet voor beïnvloed, noch door de zuster van de verzoekster, noch door iemand anders. De zestigjarige Pa (M.) was niet betrokken en was niet interesseerde in de opvoeding van de kinderen. Het was geenszins zijn zorg.”

Betreffende haar eigen scholing, geeft verzoekster aan:

“Terwijl bezwaarlijk "normaal" kan genoemd worden, het feit op tienjarige leeftijd beslist wordt wie je zal huwen en wie jouw studies zal betalen, en je op die wijze niet vrij zal kunnen kiezen met wie je zal huwen. Een dergelijke keuze op tienjarige leeftijd kan bezwaarlijk "vrij" genoemd worden.”

Over de motivering omtrent de leeftijd waarom meisjes in Kameroen kunnen huwen, stelt verzoekster:

“Terwijl de verzoekster een feitelijke situatie weergaf, zoals ze die heeft ervaren, zelfs indien de reglementering anders blijkt te te zijn;”

Omtrent de aard van haar huwelijk met haar man, verklaart verzoekster:

“Terwijl Pa (M.) niet deelnam aan de onderhandelingen tussen de twee families. Pa (M.) kwam nooit bij de Verzoekster aan huis.

De verzoekster ontmoette Pa (M.) voor het eerst bij de betaling van de bruidsschat. Hij interesseerde zich trouwens nooit voor de kinderen.

(N.D.N.) was er steeds om de verzoekster te beschermen. Slechts met zijn overlijden begonnen de problemen en werd het leven ondraaglijk.”

Aangaande de problemen tussen haar man en haar schoonfamilie, voert verzoekster aan:

“Terwijl de verzoekster slechts 22 was toen haar echtgenoot plots accidenteel overleed.

Haar echtgenoot, (N.D.N.), beschermde haar. Het kan haar bezwaarlijk verweten worden dat haar echtgenoot de verzoekster niet betrok in de spanningen binnen zijn familie.

Dit is helemaal niet verwonderlijk.”

Verzoekster stelt dat het leviraatshuwelijk een feit is dat duidelijk compatibel is met de familie van haar overleden man en de gewoontes in haar regio van herkomst.

Over de motivering aangaande de vrees inzake mensenhandel, stelt verzoekster:

“Terwijl deze inspanningen blijkbaar nooit de regio van herkomst van de verzoekster bereikten en zij niet in de voorwaarden verkeert om zich in een andere regio in haar land van herkomst.”

Verzoekster stelt dat zij de feiten getrouw weergaf en dat er geen gegronde tegenaanwijzingen bestaan.

Verder merkt zij op dat niet redelijk kan worden getwijfeld aan de vervallen, originele identiteitskaart. Dat de mensensmokkelaar een vals paspoort liet maken, kan geen geldig argument zijn om haar identiteit en herkomst in twijfel te trekken.

Over haar medisch attest, doet verzoekster gelden:

“Terwijl, zelfs indien de medische verstellingen geen sluitend bewijs leveren van de oorzaak van de vastellingen, ze toch toelaten de compatibiliteit van de verstellingen met de oorzaak ervan vast te stellen.”

Verzoekster geeft nog aan dat de situatie in Zuid-West Kameroen en de houding van de plaatselijke autoriteiten tegen andersdenkenden voldoende bekend zijn.

Verzoekster beroept zich inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in een derde middel op de schending van artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

“Hoewel er niet redelijk kan getwijfeld worden aan de realiteit van de regio van origine van de verzoekende partij, en de onrust en gevaren in Zuid-West Kameroen algemeen bekend zijn, motiveert de verwerende partij geenszins de weigering van subsidiaire bescherming.

In de huidige omstandigheden kan de verzoeker niet veilig terugkeren naar zijn regio van herkomst.

(...)

Omwille van de hierboven reeds aangehaalde redenen, zou de verzoekende partij zich in een ernstige toestand bevinden en zou een reëel risico lopen op ernstige schade indien zij naar het land zou terugkeren waar zij gewoonlijk verbleef.

Moest de verzoeker terugkeren naar zijn regio van herkomst, dan zou hij zich bevinden in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar steeds dreigt het slachtoffer te zijn van de zeer onstabiele situatie in de regio Wardak en de onmacht van de overheid om hem adequaat te beschermen.

Zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de bevolking kan voldoende zijn om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten.

Dat de achtergrondinformatie die in het dossier van de verzoekende partij door de verwerende partij werd verzameld en gelegd het tegendeel niet aantoonde en de verzoekende partij in de gegeven omstandigheden onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren, Dat dit tot gevolg heeft dat aan alle voorwaarden voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet is voldaan.

Dat het CGVS overeenkomstig artikel 48/2 in ieder geval het statuut van subsidiaire bescherming had moeten toekennen aan de verzoekende partij.”

2.1.3. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de identiteitskaart en de medische attesten die zich reeds in het administratief dossier bevinden bij het verzoekschrift.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoekster dient alle elementen ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer zij een aantal van haar verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt zij als geloofwaardig geacht en wordt haar het voordeel van de twijfel gegund indien: zij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover zij beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; haar verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag; zij haar aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen heeft waarom zij nagelaten heeft dit te doen; en er is komen vast te staan dat zij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan deze cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster tracht voorafgaand te laten uitschijnen dat er zich tijdens haar CGVS-interview (ernstige) vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan omdat de ondervrager het Engels bezigde en er geen gebruik werd gemaakt van een tolk. Zij vraagt daarom het CGVS-gehoorverslag uit de debatten te weren. Verzoekster kan in dit betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de vreemdelingenwet niet geschonden is doordat het CGVS-interview zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 van de vreemdelingenwet verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. X).

Verzoekster toont voorts op generlei wijze aan dat de “*protection officer*” het Engels onvoldoende machtig zou zijn geweest om zich in deze taal uit te drukken en zelf de rol van tolk waar te nemen. Dat dit zo was, kan gelet op de inhoud van het CGVS-gehoorverslag verder niet worden aangenomen. Er werd aan verzoekster bij de aanvang van het gehoor gevraagd of zij de ambtenaar – die zelf de rol van tolk waarnam – begreep en er werd haar verduidelijkt dat zij eventuele problemen, betreffende de vertaling of andere, diende te melden. Zij gaf daarbij aan dat zij deze ambtenaar goed begreep en dat alles duidelijk was (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 1-2). Verzoekster maakte gedurende het verdere verloop van het CGVS-interview geen melding van problemen inzake de vertaling of communicatie, laat staan dat zij er melding van maakte dat deze dermate ernstig waren als heden voorgehouden. Aan het einde van het CGVS-interview verklaarde verzoekster bovendien uitdrukkelijk dat zij het Engels van de ondervrager had begrepen en dat zij alle vragen had begrepen (*ibid.*, p. 26). Verzoeksters advocaat formuleerde weliswaar bezwaar tegen de gang van zaken, doch hij maakte daarbij slechts gewag van het gegeven dat zijn eigen Engels “*niet zo best*” was. Nergens vermeldde deze advocaat daarbij dat (ook) de ondervrager het Engels onvoldoende machtig was (*ibid.*, p. 2, 26).

Nochtans kan worden aangenomen dat, indien het Engels van de ondervrager werkelijk dermate lamenteel was dat een degelijke vertaling en communicatie onmogelijk was, dit zowel verzoekster als haar advocaat zou zijn opgevallen en dat zij hiervan melding zouden hebben gemaakt tijdens het CGVS-interview.

Derhalve is het – te meer nu zij dit ook na het CGVS-interview en ondanks dat zij daartoe nog bijna anderhalve maand de kans had niet deed ten overstaan van het CGVS – niet ernstig van verzoekster om *post factum* een hele lijst aan verbeteringen, correcties en voorbeelden aan te reiken van gezegden die foutief zouden zijn vertaald.

Omtrent deze lijst kunnen bovendien nog bijkomende opmerkingen worden gemaakt.

Waar verzoekster de geboortedatum van haar dochter corrigeert naar 27 februari 2004, staaft zij deze gewijzigde datum niet aan de hand van enig document. Bovendien verklaarde zij zowel bij aanvang van de asielpcedure (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 7) als tijdens het CGVS-interview (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8) dat haar dochter is geboren op 22 februari 2004. Dat dit tweemaal en door twee verschillende personen foutief zou zijn vertaald, is niet aannemelijk.

Ten aanzien van de naam van haar echtgenoot, kunnen dezelfde opmerkingen worden geformuleerd. Verzoekster staaft de gewijzigde naam niet. Bovendien legde zij ook in deze identieke verklaringen af bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 6) en bij het Commissariaat-generaal (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). Dat dit tot tweemaal toe en door twee verschillende personen verkeerd zou zijn vertaald, is niet geloofwaardig. Hoe dan ook kunnen uit het minime verschil in de eigennamen geen (ernstige) problemen inzake vertaling of communicatie worden afgeleid.

Verzoeksters verklaringen omtrent het ongeval waarbij haar man omkwam zijn voorts duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij stelde dat deze omkwam door “*Een ongeval. Een moto ongeval*” (*ibid.*, p. 10). Dat zij zou hebben verklaard dat het een “*autovoertuig*” betrof en dat dit foutief werd verklaard als “*moto*” kan gelet op het grote verschil tussen beide versies niet worden aangenomen.

Dat haar schoonfamilie alles meenam, werd voorts op deze wijze vertaald (*ibid.*, p. 16) en wordt correct vermeld in zowel het feitenrelaas als de motivering van de bestreden beslissing. Hoe hieruit vertaalproblemen zouden kunnen worden afgeleid, kan dan ook geheel niet worden ingezien.

Waar verzoekster ontkent te hebben aangegeven dat de oom van verzoeksters overleden man met haar wilde huwen omdat zijn twee vorige echtgenotes zelfmoord pleegden, dient te worden opgemerkt dat dit in het CGVS-gehoorverslag ook niet als dusdanig wordt vermeld (*ibid.*, p. 18) en dat hieruit bijgevolg evenmin problemen inzake de vertaling of communicatie kunnen worden afgeleid.

De overige elementen die verzoekster opneemt in haar lijst met aanvullingen, verbeteringen en voorbeelden, zijn op dezelfde of een vergelijkbare wijze in het CGVS-gehoorverslag en de stukken van het dossier opgenomen als verzoekster uiteenzet in het verzoekschrift. Ook hieruit blijken dus op generlei wijze problemen inzake de vertaling of communicatie.

Daargelaten de vaststelling dat in het CGVS-interview niet wordt geantwoord op de grief dat er geen tolk Engels aanwezig was, kan verzoeksters huidige toelichting niet worden bijgetreden dat het feit dat er geen tolk aanwezig was een impact zou hebben gehad op haar verklaringen en de wijze waarop deze werden beoordeeld. Het feit dat de advocaat die verzoekster vergezelde moeite heeft om de finesses van de vragen en de afgelegde verklaringen te begrijpen omdat hij de Engelse taal onvoldoende machtig is, doet geen afbreuk aan het feit dat het uiteindelijke CGVS-gehoorverslag wordt opgesteld in het Nederlands en dus een voldoende garantie geeft op een controle van de juistheid en nauwkeurigheid ervan. Er wordt geen onregelmatigheid vastgesteld bedoeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet, zodat het middel in die mate niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

2.4. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen als de geloofwaardigheid van haar concrete asielmotieven en reisweg volledig worden ondermijnd door het visumdossier aanwezig in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 6).

Verzoekster beweert in het kader van onderhavige asielaanvraag dat zij (i) F.S.M. heet en in 1988 is geboren in Tombel; (ii) eerst huwde met N.D.N. en na diens overlijden gedwongen huwde met D.J. (pa M.); (iii) in het kader van dit gedwongen huwelijk het huishouden moest doen en af en toe op de boerderij moest gaan werken.

Het voormelde gedwongen tweede huwelijk en haar leven met en de vrees ten aanzien van haar tweede echtgenoot maken daarbij de kern uit van verzoeksters asielaanvraag.

Uit het visumdossier in het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster in werkelijkheid (i) Y.S. heet en in 1976 is geboren in Yaoundé; (ii) in 2005 (monogaam) huwde met F.D. en bij haar vertrek uit haar land van herkomst nog steeds met deze persoon gehuwd was; (iii) op dat ogenblik “*Directrice Générale*” was van een medisch laboratorium in Douala.

Dat haar volledige reis zou zijn geregeld door de smokkelaar en dat zij niets over (het regelen van) haar reisweg of de documenten zou hebben geweten, zoals verzoekster liet uitschijnen doorheen haar verklaringen in de loop van haar asielpcedure (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11-12; DVZ-verklaring, stuk 10, p.8-9), kan in dit kader hoegenaamd niet overtuigen. Uit de “*HIT AFIS BUZAE-VIS*” van 15 maart 2017, opgenomen in het administratief dossier (stuk 10), die werd bekomen op basis van verzoeksters vingerafdrukken, blijkt immers dat zij weldegelijk en in persoon haar visum voor Italië aanvroeg.

De (overigens reeds vervallen) identiteitskaart die verzoekster in het kader van onderhavige asielpcedure voorlegt kan aan het voorgaande geen afbreuk doen. Deze identiteitskaart ontbeert – te meer gelet op de bevreemdende nietjes op dit document – bewijswaarde nu deze niet opweegt tegen de veelheid aan documenten waarvan verzoekster zich bediende in het kader van haar visumaanvraag voor Italië, zoals de huwelijksakte, de toestemming van haar echtgenoot (F.D.) om Kameroen te verlaten, de identiteitskaart van haar echtgenoot F.D., diverse geboorteaktes, haar identiteitskaart, haar paspoort en de verschillende documenten inzake haar beroep en haar laboratorium. Dat deze documenten betrekking hebben op verzoekster blijkt daarbij overigens niet enkel uit de overeenstemming van de vingerafdrukken, doch tevens uit het gegeven dat verzoeksters handtekening, zoals opgenomen in verschillende van de documenten waarmee zij haar visum aanvroeg, identiek is aan de handtekening die verzoekster in de loop van onderhavige asielpcedure bezigde (zoals onder meer op de “*bijlage 26*”, de verklaring betreffende procedure, de DVZ-verklaring, het ontvangstbewijs documenten, de CGVS-vragenlijst en het ontvangstbewijs CGVS-vragenlijst). Tevens kan dit worden afgeleid uit het gegeven dat er op de documenten een aantal verschillende foto's van verzoekster worden afgebeeld.

Dat verzoekster blijkens het visumdossier in het administratief dossier een andere identiteit heeft, ouder is dan zij voorhoudt, monogaam gehuwd is met een andere persoon (F.D.) en werkzaam was als hoofddirectrice van een medisch laboratorium in Douala, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan haar beweerde gedwongen huwelijk, levensomstandigheden, asielaansluiting en vrees voor vervolging ten aanzien van pa M.

Waar verzoekster nog stelt dat zij slachtoffer zou zijn geworden van mensenhandel, dient vooreerst te worden opgemerkt dat zij dit tot op heden niet staft aan de hand van enig begin van bewijs. Verder dient te worden vastgesteld dat reeds hoger bleek dat verzoekster haar reis naar Europa zelf regelde. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de beweerde rol die de smokkelaar zou hebben gespeeld bij haar reis. Gezien deze smokkelaar de dader van de mensenhandel zou zijn geweest, kan derhalve evenmin geloof worden gehecht aan de in dit kader aangevoerde feiten.

Nog los daarvan, toont verzoekster bovendien geheel niet aan dat de dader van de mensenhandel nog enige poging deed om haar te contacteren en haalt zij geen concrete aanwijzingen aan waaruit blijkt dat deze persoon haar nog zou zoeken. Dat dit niet kan worden aangenomen, blijkt daarenboven uit het feit dat verzoekster, zoals terecht aangegeven wordt in de bestreden beslissing, zelf geen enkele vrees aanhaalde wanneer het ging over de mensenhandel.

Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Hierover kan bovendien worden gezegd dat wanneer u zich terug (en eventueel elders) in uw land van herkomst zou vestigen, dat u zou kunnen genieten van de nodige bijstand en bescherming van de autoriteiten en van andere organisaties in uw land van herkomst mbt mensenhandel. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt in dit kader duidelijk dat de Kameroense autoriteiten significante inspanningen doen om mensenhandel en uitbuiting tegen te gaan. Zo werden diverse taakgroepen opgericht en worden acties ondernomen door de reïntegratie van slachtoffers en door bewustzijns campagnes. Verder wordt er voorzien in opleidingen voor de ngo's en taakgroepen. Hoewel er nog enkele tekortkomingen zijn op het vlak van de effectieve identificatie en bescherming van slachtoffers, van budgettering en van datavergaring, blijkt uit de voormelde informatie dat er voor de daders voldoende strenge straffen bestaan. Verder blijkt hieruit dat de autoriteiten overgaan tot het daadwerkelijk onderzoeken, vervolgen en bestraffen van de daders. Ook slachtoffers kunnen daarenboven de nodige gerechtelijke stappen ondernemen tegen daders.”

Tevens blijkt uit de voormelde informatie dat de overheid pogingen doet om slachtoffers te identificeren en dat geïdentificeerde slachtoffers worden bijgestaan. Het Ministerie van Sociale Zaken (MINAS) staat in voor de bijstand aan slachtoffers en de regering biedt hen directe bijstand, waaronder de nodige medische en psychologische bijstand en integratiebegeleiding. Ook ngo's identificeren slachtoffers en bieden de meeste van hen de nodige ondersteuning. Verder onderneemt de regering stappen voor de preventie van voormelde praktijken."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te weerleggen.

Zij blijft steken in een loutere ontkenning en betwisting van de motieven inzake de mogelijkheden tot bijstand en bescherming in haar land van herkomst. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven, noch aan de informatie waarop deze motieven zijn gesteund.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk kunnen doen.

Verzoeksters identiteitskaart werd reeds hoger besproken.

Over de overige documenten, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

"Verder legt u een medisch attest voor, opgemaakt op 19 juni 2017 door dr. (M.), arts bij het Centre Belle-Vue te Erezée. Hij beschrijft waar u pijn heeft en dat deze geen anatomische of biologische stoornissen geven. Hij geeft aan dat u verklaarde dat deze pijn er kwam door uw lange opsluiting en uw seksueel misbruik tussen 2015 en maart 2017. U legt een ander medisch attest voor, eveneens opgemaakt door dr. (M.) op 1/06/2017, waarin wordt aangegeven dat u problemen had met uw linker been maar dat er op het moment van het onderzoek geen oedeem aanwezig was. De arts geeft aan dat u op het moment van het onderzoek normaal kon stappen. Medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen."

Verzoekster weerlegt noch betwist voormelde motieven. Integendeel erkent zij dat de medische vaststellingen geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van deze vaststellingen. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Waar verzoekster tot slot op algemene wijze verwijst naar *"de houding en handelingen van de plaatselijke autoriteiten tegenover andersdenkenden"*, dient nog te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien en door verzoekster evenmin wordt gepreciseerd hoe dit *in casu* dienstig zou kunnen zijn. Verzoekster haalde nooit eerder enige vrees ten aanzien van haar autoriteiten aan. Zij toont verder geheel niet aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden zij als andersdenkende zou (kunnen) worden beschouwd en ten gevolge hiervan problemen zou riskeren.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont voorts geheel niet aan en uit de informatie in het administratief dossier kan evenmin worden afgeleid dat de situatie in verzoeksters land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP